

AQUARIUMBOW

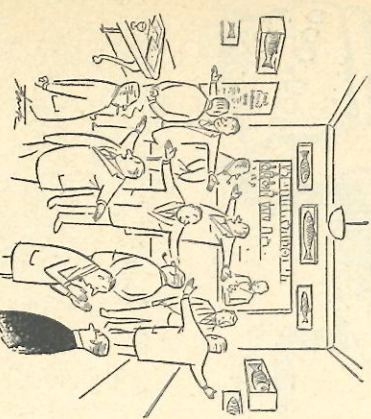
EN NU: ZELF DE PLANTEN PLANTEN

De meeste waterplanten hebben namen, die u wellicht even met uw tong in de knoop doet raken. Als aquariumplanten onderscheiden wij: grof- en fijnblad-rijge planten, hoge en lage soorten, verder „ondergedoken“ (planten, welke uitstekend onder water groeien) en z.g. drijvende planten.

Het meest geschikt zijn de onder het wa-ter groeiende planten vanwege hun zuur-stof, die voor onze watervrienden onont-beerlijk is. Zij houden voorts het licht, dat veelal van boven af in de bak valt, niet zo tegen als drijvende planten, decoratief, om-omdat wij een veel grotere verscheidenheid aan onder-water-planten hebben. Nu moet u beginnen met de achterkant van de bak te „camoufleren“. Plak hier toe tegen de achterruit een vel donkergroen of donker-blauw carton. Nu gaan we dan planten, we plaatsen ze in groepjes, met wat ruimte er tussen. De hoge soorten achterin en de lage voorin de bak. De zijkanalen eventueel ook van hoge soorten voorzien, zodat we dus steeds een goede inkijk hebben, om onze mooie visjes naar hartelust te kunnen gade-slaan.

U neemt het waterplantje tussen uw wijs- en middenvinger en duim, en brengt het zo naar de bodem (stroop uw mouw op!) Met wijs- en middenvinger wordt het zand voor-zichtig opzij geschoven en het plantje wordt in de zachte veenbodem gedrukt met een licht-draaiende beweging, u houdt het even met beide vingers vast en schuift nu met uw duim het zand over de wortels. Uw plantje zal verder voor zichzelf zorgen. Nu zal ik een lijstje opgeven, van de meest geschikte. De letter H of L duidt aan dat het een hoog = H of laag = L soort plant is.

RUBRIEK DER KLEINE UITVINDERS

De heer H. A. Harnsen, Montage Utrecht, meent:

Het contra-gewicht van de brandeur der impregneerderij in de montage te voorzien van een bescherming om ongevallen te voorkomen.

Dit idee bevordert inderdaad het veilig werken en wordt uitgeoefend.

De beloning hiervoor is f 5.—

Inhaken van perlinex op unit van KY 513. Dit voorkomt breuk bij transport over de band. Een goed voorstel van de heer Th. A. van der Wee. (Montage, Utrecht), waarvoor hij f 2.50 ontvangt.

DAG ABONNE'S....

Dag abonné's. Prettige vacantie cliënnel. En nu eens echt mooi weer. Zo helderheid zonder regen. Zoals het nu is, of en toe een fris regentje wor-t s. op-a-ch-t-dagen, zal wel erg goed zijn voor de paardbloemen en zo, maar 't is niet wat van een vacantie verwacht wordt. Vindt U wel? Dan kan je beter naar de Rijnstra gaan, daar sneeuwt het nu. Of naar Oos-ternijk, waar — terugisch genoeg — een watersloot het land heeft ge-teisterd. Voor ECHTE warmte kent U in Moskou terecht, daar vallen alle musjes gebraden van de rode daken.

Hierincaardig, wij kunnen eigenlijk het beste hier blijven. Als die zon nou maar 's even.....

Prettige vacantie, abonné's. Hier-bij een vacanteletrante van Uw re-cactie. Met prijs-puzzel.

Tot 14 Augustus.

Welbedankt voor Uw bijdragen en adviesen.

REDACTIE.

J. v. d. Berge, Telo.

COMMENTAAR OP COMMENTAAR

Heren Coomans en Van der Loo in actie

Wanneer iemand zich geroepen voelt commentaar te leveren op welk gebied dan ook, dan mag men toch op z'n minst verwachten dat hij zich tot de feiten bepaalt. De heer v. d. Loo evenwel, stapte luchtig en met verblijvend gemak over de eerste eis heen en begint zonder blikken of blozen de wa r d e van een test te bestijden, en wel op grond van een twistgeschrift in een weekblad.

De reptiek, van de hand van de heer v. d. Loo in het VDH-tje d.d. 3 juli, naar aanleiding van het arti-kel van 23 April inzake het psychi-technisch onderzoek, is even amusant van inhoud als inconsequent van op-rattingen. Zoals men zich zal her-innemen, is in het laatstgenoemde artikel commentaar geleerd op en-kele meninguitingen in het bedrijf. En deze hadden betrekking op de resultaten van een psychotechnische test.

Dat de waarde van een test in het vorige artikel geheel niet in het geding is geweest ontgaat de heer v. d. Loo ten eenmale, evenals trouwens de ongerijmdheid van zijn verklaring, waarin hij de uitslag van een onderzoek om die reden bekend ge-maakt wil zien. Het „om die reden“ staat dan op een voorgaande bewering, waarin hij ons de onbetrouwbaarheid van zo'n test even duidelijk maakt. Schrijver redeneert dus: De test is niet wat je noemt, maar de uitslag wil ik nu graag vernemen. Waarom?

Grappiger is de poging enkele uitslatingen als zijnde van mij afkomstig naar voren te schuiven, getuige zijn opmerking dat de strekking van de polemiek in het bewuste blad mij is ontgaan, omdat het „onze ziel bloot leggen“, volgens hem lang niet altijd opgaat. Als geachte heer zich de moeite had getroost het artikel nauwkeurig te lezen, dan had hij kunnen ontdekken dat er duidelijk staat: Wij leggen onze ziel bloot, zeggen zij (!), enz. alsmede: Hiervan krijgen we toch ook de uitslag, is h u n m e n i g; uitslating.

gen van anderen dus, naar aanleiding waar-van het artikel is geschreven!

Wat is er tegen, om een geleest persoon in de gelegenheid te stellen zich tegen mo-gelijke misvattingen te verdedigen, vraagt de schrijver zich af.

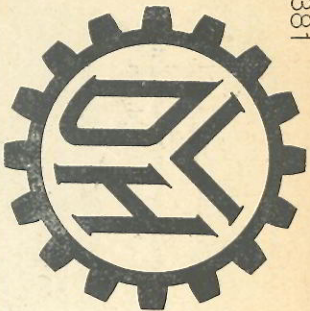
Hij laat deze vraag vooral gaan aan een aandoenlijk verhaaltje over een verlegen man, die volgens een test slug was, doch in felle niet, maar..... van nature weer w! Met de uitroep: O tijden, o zeden!, knijp de heer v. d. Loo een zeer oorspronkelijk inval en deduceert: De psyche houdt ver-band met de sfeer! Alsof het psychotechnisch onderzoek daaraan zal voorbij gaan.....

Wat er tegen is de uitslag bekend te maken, zal de heer v. d. Loo dan pas duidelijk worden, wanneer hij zich nog eens gaat verdiepen in de psychi-logie. Het ligt nu eenmaal niet op mijn weg hem dit uit te leggen, al wil ik hem wel enkele boekwerken op dit ge-bied aanbevelen. Het al of niet bekend maken van de uitslag, blijft nochtans een zaak, die louter en alleen de psy-chotechnicus en de bedrijfsleiding in de hand hebben. Heer v. d. Loo zal zijn mening dan noodgedwongen voor een betere moeten geven. Voor een dogma voelt de schrijver tenslotte ook niets, en omdat hij door de bomen het bos niet meer kan onderscheiden, werpt hij er zelf fluks een dogma achteraan.

WANT ALLES IS RELATIEF!

Nietwaar heer v. d. Loo?

H. COOMANS.

het V.D.H.-tje

PERSONEEL SORGA/N van VAN DER HEEM N.V. - DEN HAAG - UTRECHT - HOLLAND Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V. en Eerste Nederlandse Autorijwielfabriek N.V.

VERKOOPKANTOOR VAN DER HEEM N.V. JUBILEERT 15 AUGUSTUS A.S.

Export enorm gestegen

OP 15 AUGUSTUS zal het tien jaar geleden zijn, dat in Den Haag werd opgericht als naamloze vennootschap het Verkoopkantoor Van der Heem, als export-organisatie voor de Van der Heem-bedrijven.

Al dateert onze export reeds van lang voor de oorlog — waarbij dient te worden gememoreerd dat onze verscheppingen naar het voormalige Nederlands-Indië thans onder Export ressorteren — door de oorlog wer-den alle contacten met buitenlandse relaties verbroken en mede als gevolg van de oorlog kon een systematische opbouw van ons verkeer met het buitenland pas in het jaar 1946 worden hervat. Sedertdien heeft deze op-bouw grote vorderingen gemaakt. De export neemt een belangrijk ge-deelte op van de totale productie bij Van der Heem en wij hebben vaste relaties in meer dan honderd landen, die gesteund worden door vele vriendschappelijke banden met buitenlandse agenten en afnemers.

Wij hebben in de laatste vijf jaren alle vijf werelddelen persoonlijk be-reisd en het merk „Erres“ uitgedragen naar al die landen, waar aan onze producten behoefte bestaat. Met voldoende kunnen wij dan ook consta-teren dat het Nederlandse kwaliteitsproduct in het algemeen en de Van der Heem-producten in het bijzonder overal ter wereld bij onze afnemers grote appreciatie hebben ondervonden. Dit feit wordt niet alleen geboek-staald door steeds stijgende omzetten en door een steeds groter wordend aantal landen dat onze producten afneemt, maar vooral door het feit dat wij nog bijna nooit een afnemer hebben verloren.

Ik ben dan ook van mening, dat wanneer wij op de ingeslagen weg voort-gaan, wij een volgende periode van tien jaar met groot vertrouwen tege-moet kunnen zien.

A. CRONHEIM, Directeur Verkoopkantoor Van der Heem N.V.

Loflied op de SOLEX

De Directie der N.V. Van der Heem, Afd. Solex-tijwelen Maanweg 256, VOORBURG.

Illyne Heren, Ik stel er prijs op, U hierbij te com-plimenteren met de kwaliteit en be-trouwbaarheid van de door Uw N.V. vervaardigde SOLEX-tijwelen met hulpmotor.

Mijn SOLEX, welke ik in OCTO-BER 1950 aanschafte, heeft thans — juli 1954 — ruim 40.000 KM afgelegd. De originele motor werd in JULI 1952 na 23000 KM DAGELIJKS DIENST te hebben gedaan, vervun-gen door een z.g. hulpmotor.

Deze hulpmotor heeft bevestigd, de-zelfde kwalitatieve eigenschappen te bezitten als zijn voorganger. De ma-chine heeft nu 18000 KM dienst ge-pleerd, zonder dat ook maar een enke-le reparatie noodzakelijk bleek en ik heb het volste vertrouwen er nog vele duizenden KM plezier van te kunnen hebben alvorens revisie nood-zakelijk zal worden.

Als „oud“-motorrijder ben ik tot de overtuiging gekomen, dat mettegen-stande de lichte, handbare con-structie, de SOLEX-bromfiets — wat betrouwbaarheid in dienstverrichtin-gen betreft — een vergelijk met het beste „motocross“-motorfiets glans-rijke kan doorstaan.

Ik ben zelfs geneigd aan de SOLEX de voorkeur te geven, hetgeen m.i. aan de eenvoudige constructie van de motor moet worden toegeschreven. Het economisch aspect kan ik veel-gevrijelijk buiten beschouwing laten. Uit het bovenstaande blijkt voldoende duidelijk dat de SOLEX ZICHZELF VERDIENT.

Mocht U dit ongewaagde attest voor publicatiedoeleinden willen ge-bruiken, dan vertree ik hier toe gaar-ne mijn toestemming.

Hoogachtend, H. TER MARSCHE

KOM ER IN.....

...blijven wij zeggen tot onze gasten, die door hun bezoek aan Van der Heem N.V., behalve enige kennis ook een portie goedwill met naar huis ne-men.

Kom er in, zeggen wij na de fabrieksavancie tot de leden van de Vereniging voor Internationaal Duitjervekeer, afkomstig uit Frankrijk, Engeland, Duitsland en Italië, die op 4 en 10 Augustus door de fabriek zullen gaan.

het VDH-tje onder redactie van Carel Niermeijer, Afdeling Publiciteit Van der Heem N.V., Maanweg 256, s-Gravenhage, tel. 723820

OPZEGGINGSTERMIJN:

Thans voor alle partijen geregeld

Op 1 Juli j.l. is de Wet inzake ontslag bij Arbeidsovereenkomsten van kracht geworden. Deze wet bevat enige veranderingen van de Wet op de Arbeidsovereenkomst.

1. Verlenging van de opzeggingstermijn bij langdurig dienstverband.
2. Verbod van opzegging van dienstbetrekking.
 - a. tijdens ziekte;
 - b. tijdens verblijf in militaire dienst;
 - c. tijdens het nakomen van verplichtingen, die voortvloeien uit bepaalde vrijwillige overeenkomsten door de werknemer jegens de overheid aangegaan.
3. Maatregelen tegen kennelijk onredelijk ontslag, op grond waarvan de kantonechter een schadevergoeding kan toekennen of herstel van de dienstbetrekking kan bevelen.

Hoe was de ontslagkwesitie tot nu toe geregeld?

Dat was zo: De werkgever zowel als werknemer konden het dienstverband verbreken na aanzoeging van ontslag op een termijn, gelijk aan de tijd tussen twee loon- of salarisbetalingen, met een maximum van 6 weken.

Dat betekende dus voor de uur- en weekloners een opzeggingstermijn van 1 week en voor de maandloners van een maand tenzij onderling tussen werkgever en werknemer een andere afspraak was gemaakt. Wat gaat er nu veranderen?

De werkgever krijgt nu een opzeggingstermijn van een aantal weken, gelijk aan het aantal jaren, welke de werknemer na diens meerderjarigheid bij hem in dienst is geweest, tot een maximum van 13 weken.

Stel, dat een werknemer 32 jaar is en van zijn 20e steeds bij dezelfde werkgever in dienst is geweest; dan heeft hij dus 12 dienstjaren, van zijn 21e jaar af gerekend loen hij dus meerderjarig werd, zijn het er 11.

Nu moet de werkgever, als hij deze vriend wil ontslaan, een opzeggingstermijn van 11 weken in acht nemen.

Als de arbeider, van wie sprake was, nu eens 38 jaar was, dan had hij dus 17 jaar daarvoor zijn 21e verjaardag gevierd.

Moet de firma waar hij nu bij werkt, nu een opzeggingstermijn van 17 weken in acht nemen?

Nee, nu geldt in dit geval het maximum van 13 weken. Wellicht vraagt men zich af: „en kan zo'n week- of maandloner nu zo maar in eens de benen nemen?” Geenszins, want dan zou zo'n werkgever wel in een heel onprettige positie raken. Van 1 Juli 1954 af moet de werknemer zoveel weken als opzeggingstermijn in acht nemen, als hij tijdvakken van 2 jaar sinds zijn meerderjarigheid bij dezelfde werkgever in dienst is geweest, tot een maximum van 6 weken. Piet is 27 jaar en sinds zijn 18e bij Van der Heem werkzaam. Hij heeft dus 9 dienstjaren, doch 6 sinds zijn meerderjarigheid. Die 6 jaar worden gerekend als 3 tijdvakken van 2 jaar, zodat hij, als hij nu elders een andere functie wil gaan bekleeden, zich aan een opzeggingstermijn van 3 weken zal moeten houden. Stel nu, dat de betrokkene 40 jaar is, dan werd hij dus 19 jaar geleden meerderjarig. Moet hij nu een opzeggingstermijn van 9 weken (19 jaar zijn 9 tijdvakken van 2 jaar) in acht nemen? Nee, want het maximum, waar hij zich aan heeft te houden, is 6. Hoe zit het nu met het ontslaan van een werknemer, die door ziekte langdurig ongeschikt is?

In dit geval mag dit pas, als die ongeschiktheid twee jaar lang onafgebroken heeft gedurd. Hierdoor is de tegenwoordige termijn van 1 jaar praktisch verdubbeld, zodat men ook hier kan zeggen, dat de zekerheid van de werknemer aanzienlijk groter is geworden. Wat ontslag wegens militaire of overheidsdienst betreft, is de toestand ook verre van ongunstig voor hem. Meerderjarigen mogen in dit geval niet worden ontslagen en het zelfde geldt voor minderjarigen, als een dienstbetrekking bij eenzelfde firma minstens 1 jaar onafgebroken heeft bestaan.

Ditwijls wordt een bepaalde dienstbetrekking voor een zekere tijd aangegaan. Is die tijd afgelopen, dan wordt herhaalde malen de zaak op dezelfde wijze stilzwijgend voortgezet.

Nu wordt aangenomen, dat die voortzetting telkens voor de tijd van één jaar plaats vindt.

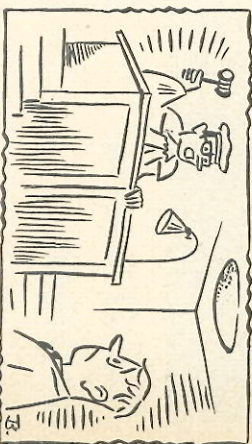
Het komt voor, dat een dienstbetrekking wel eens onderbroken wordt. Nu kan men met kleine onderbrekingen geen rekening houden en daarom heeft de weggever thans vastgesteld, dat de „baan" als niet onderbroken wordt beschouwd:

- a. Als geen der onderbrekingen langer dan 31 dagen heeft geduurd.
- b. Als een werknemer achtereenvolgens bij verschillende werkgevers een functie heeft gehad, die ten aanzien van de verrichte arbeid elkaars opvolgers zijn.
- c. Als de kantonechter herstel van de dienstbetrekking beveelt.

Vermoedelijk zal zich dit laatste niet al te vaak voordoen, daar men dan waarschijnlijk toch niet over een prettige verhouding in het bedrijf zal kunnen spreken, daar of de werknemer met tegenzin teruggaat of de werkgever de betrokkene met lede ogen ziet komen.

En nu het punt van kennelijk onredelijk ontslag. Zelfs, al neemt men over en we de wettelijke opzeggingstermijn in acht, dan kan de arbeidsovereenkomst toch, wat men noemt, kennelijk onredelijk worden beëindigd.

- Wanneer doet zich nu zo iets voor?
- 1e. als er geen opgave van de redenen wordt opgegeven;
 - 2e. als er voorgewende of valse redenen worden opgegeven.

Zoals gezegd, kan dan de kantonechter aan de benadeelde — en dat kan dus zowel de werknemer als werkgever zijn — een schadevergoeding toekennen of de dienstbetrekking herstellen.

Daar dit laatste geen ideale oplossing heeft men bepaald, dat dit herstel eventueel door een afkoopsum kan worden vervangen. Natuurlijk hadden wij in deze regelen met artikel 1639 I en J van het Burgerlijk wetboek kunnen schermen en van rechtsgeleerde klanken hebben doen klinken, doch wij geloven, dat dan niet wettkundig geschoolden daardoor minder zouden zijn overtuigd van het feit, dat hun positie als werknemer door de nieuwe wet aanzienlijk is versterkt. En dit laatste is toch wel de moeite waard, te weten.

Vanzelfsprekend kunnen werkgevers en werknemers steeds in onderling goedwillenden en wederzijds overleg Arbeidsovereenkomsten verbraken en verlengen, zonder de nieuwe voorschriften in aanmerking te nemen.

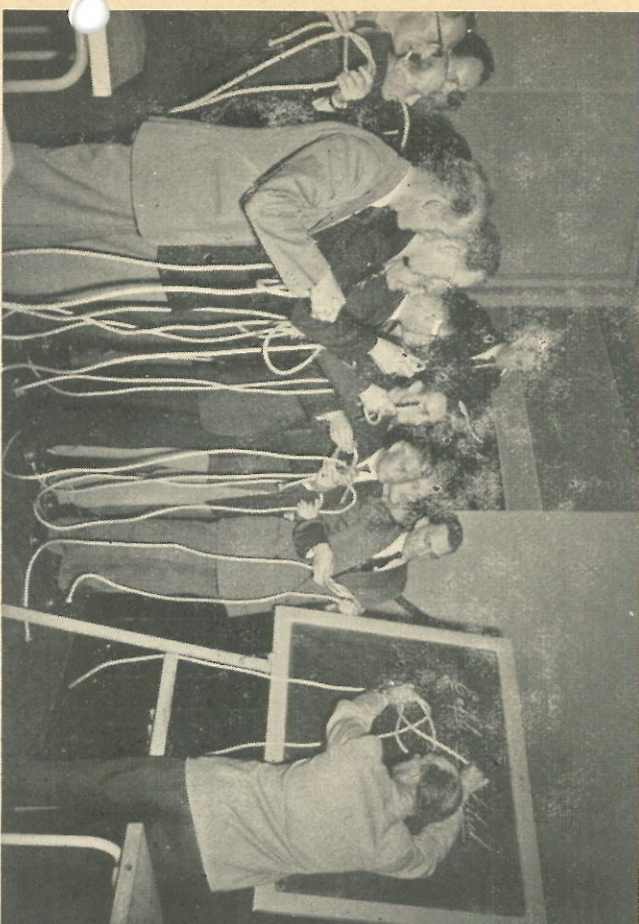
Maaht een der beide partijen echter bezwaren hietegen, dan geldt de nieuwe wettelijke regeling.

Afwijking in de opzeggingstermijn is toegestaan bij een C.A.O. of een regeling door, of namens, een bevoegd publiek rechtelijk orgaan vastgesteld.

Onder dit laatste wordt b.v. verstaan een loon- of salarisregeling, die door het College van Rijksbemiddelaars is vastgesteld.

FAST NOTEREN!

DAG VAN „BESCHERMING BEDRIJF" B.B. 10 SEPTEMBER A.S.

OPFUIJ- en REDDINGSDIENST Van der Heem N.V. beoefent het leggen van timpen.

Hoe zit Uw loonafrekening in elkaar?

De Kern heeft gevraagd om dit ten behoeve van uur- en weekloners nog eens een keer te vertellen.

Aan dit verzoek willen wij graag voldoen.

Wanneer U Vrijdagsavonds thuis eens rustig uw loonafrekening bekijkt, dan vindt u onder Inhoudingen als eerste post de Voorheffing.

Dit is een samenvoeging van de volgende inhoudingen:

1. Loonbelasting;
2. Ziektepremie 1 pct.;
3. Ziektenfondspremie 2 pct.;
4. Extra ziektepremie f 0.10 p.w.;
5. Werkloosheidspremie 1,6 pct.
6. Ondersteunings- en studief. 0,2 pct.;
7. Spaarfonds 2 of 4 pct.;
8. Pensioenfonds 4 of 5 of 6 pct.

De bedoeling van de Voorheffing is de wettelijke loonafrekening zo eenvoudig mogelijk te houden en tevens de loonbelasting, die van de werknemers ingehouden moet worden, zo voordelig mogelijk te berekenen.

De voorheffing is een geschat bedrag dat de werkelijke inhoudingen zoveel mogelijk dient te benaderen.

Na afloop van een kwartaal worden de inhoudingen (loonbelasting, premien voor sociale wetten) nauwkeurig berekend. Het te veel ingehouden bedrag aan Voorheffing wordt dan aan u terugbetaald. Het coördinate-loon, dat sinds 1 Januari 1954 als begrip is ingevoerd, is feitelijk gelijk te stellen met het belastbaar loon, dat is het loon waarover loonbelasting moet worden ingehouden.

Dus wanneer men nu de coördinate-label raadpleegt en de loonbelasting afleest, dan is er reeds rekening gehouden met zogenaamde plus- en aftrekposten.

Deze zijn:

- a. Ziektenfondspremie (premie werkgever 2 pct.)

b. Kinderbijslag	+
c. Ziektepremie	—
d. Werkloosheidspremie	—
Ons bedrijf heeft echter nog enige speciale plus- en aftrekposten.	
Deze posten zijn:	
a. Spaarfonds (bijdrage werkgever)	+
b. Pensioenfonds (premie werknemer)	—
c. Extra ziektepremie	—
d. Ondersteunings- en studiefonds	—
Wanneer U nu de kwartaalafrekening over het 1e kwartaal 1954 goed bekijkt, dan ziet U daar alleen verwerkt de laatst genoemde posten.	
Verzelen.	

'n Televisie-enthousiast dankt voor het genotene

Toeschouwers applaudeerden

Mag ik nog eens de dank van de vele voetbal-enthousiasten over brengen aan alle medewerkers van de serie televisie-uitzendingen, in de kleine filmzaal gegeven? Zij kunnen de dank afmeten aan het feit, dat velen na een volbrachte dagtaak met genoegen eerst om half negen gingen eten om toch vooral niets te missen.

Het beeld was prima en 't verslag was goed te volgen met één ingeschakelde luidspreker. Als men het oor te luisteren legde werd dit overduidelijk bevestigd, vooral tijdens de match Engeland-België, niet waar vriend Bomhof?

Er werd geapplaudiseerd, gejoeld en aangemoedigd, alsof men zelf op de tribune zat.

Gezien het succes van deze uitzendingen ligt hier hopelijk een stimulans voor de kern om de T.V. programma's goed in 't oog te houden en ons personeel over een bredere laag televisie-mind te maken.

Polite-televisieclub kocht ERES

Ambtenaren van politie zijn in het algemeen niet kapitaal-krachtig genoeg, om zonder meer een televisietoestel aan te schaffen. Dit betekent echter niet dat zij hun blik niet zouden wensen te verruimen en enkele leden van ons corps staken dan ook hun hoofd bijeen om een weg te zoeken, teneinde over een „eigen" televisietoestel te kunnen beschikken. Het resultaat was, dat zich uit de leden van ons corps een televisie-club gevormd heeft.

De leden dezer club betalen maandelijks een contributie van enkele gulden en zijn overgegaan tot de aanschaffing van een ERES-televisietoestel, type 313U. Dit toestel is geplaatst in een theorieklokaal op het hoofdureau van politie. De leden der club zijn nu in de gelegenheid, in hun vrije tijd de verschillende televisie-uitzendingen te volgen en — dit is het voornaamste — na ongeveer een jaar wordt het toestel verloor onder de leden!

Direct nadat het toestel verloor is, wordt een nieuw toestel gekocht en wordt op dezelfde voet voortgegaan. Uiteraard zou een toestel met een groter beeldformaat voor deze vrij grote groep, die vaak met hun echtgenoten en kinderen de uitzendingen bijwonen, prettiger zijn, maar het financiële draagvermogen van de leden maakt dit vooralsnog niet mogelijk.

De leden zijn enthousiast over hun club welke momenteel uit 20 man bestaat

ZIEK WORDEN IN FABRIEKSVACANTIE?

Wanneer U tijdens de fabrieksvacantie en in Uw vakantie daarbuiten ziek wordt, dient dit op de gewone wijze aan de fabriek te worden gemeld.

Dat in die perioden geen meldingen zullen binnenkomen is de wens van de

Afdeling Arbeid.

P. J. Schouten,

Afd. Zenderbouw.

STA NIET MET EEN MOND VOL (ONGEOEFFENDE) TANDEN

KENNIS VAN DE ENGELSE TAAL is in onze tegenwoordige maatschappij van zeer groot belang. Niet alleen grammaticale kennis, doch ook het kunnen spreken van deze taal is een dwingende eis; zeker voor ons als leden van het Van der Heem personeel, voor ons als werkers in een fabriek die haar producten naar verscheidene Engels sprekende landen exporteert.

Na een heerlijke vakantie mogen wij gesterkt naar lichaam en geest ons werk weder opvallen en daarnaast ook onze hobby en eventuele studie.

Het afgelepen cursusjaar hebben velen van ons de noodzaak gevoeld om hun kennis te verrijken en het aantal deelnemers heeft wel bewezen dat dergelijke cursussen in een behoefte voorzien.

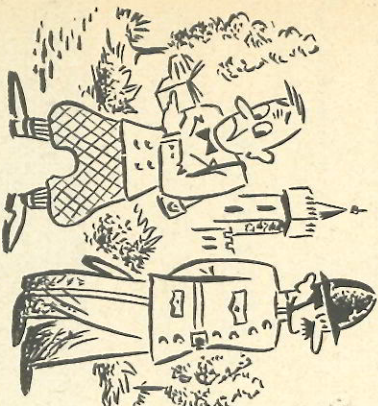
In de eerste week van September wordt ons wederom de gelegenheid geboden om in aansluiting aan de werkdag, dus van p.l.m. 5—6 uur deel te nemen aan diverse cursussen. U behoeft dus niet een avond van huis te zijn; wat is gemakkelijker dan een les te volgen in de fabriek direct na werktijd.

Er zal les worden gegeven in Engels voor beginners, voor gevorderden, technisch Engels, conversatie (indien gewenst ter opleiding voor een examen spreekvaardigheid). En mocht U het niet aandurven omdat Uw kennis van de Nederlandse taal enigszins is „getand“, geen bezwaar, U kunt dat in een korte tijd volgens een prettige en vlugge methode „ophalen“.

Ook voor Engelse en Nederlandse Handelscorrespondentie zullen cursussen worden georganiseerd met als eventueel doel een practijkexamen in deze vakken.

Als richthijfs kan worden aangenomen f 0,90 per persoon per les.

Aanmelden alid. Publiciteit.

... mond vol tanden ...

't Is maar een idee!

Het voorstel van de heer J. Bes (Wikkeldeling), om de M.F.-spoelen bij te regelen door middel van electrisch verwarmde pen-nen, is een verbetering.

De commissie verheugt zich zijn inzending te kunnen belonen met f 20,—.

De heer van Es zal zorgdragen voor een proef uitvoering van het verwarmingsappa-raat.

Het is beter i.v.m. brandgevaar magnesium-spanen op te vangen in een ijzeren bak i.p.v. in een houten.

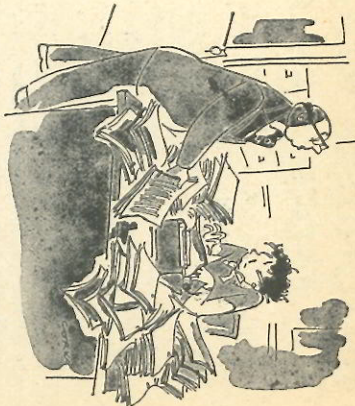
De door de heer W. J. H. Visser (Stam-perij) voorgestelde deksel lijkt ons wat te ingewikkeld worden en weinig nut te heb-ben.

In geval van brand gooit men de bak naar buiten of dooft men met kietlijzer.

Onze huisvestingsdienst zal op korte termijn voor een bak zorgen! De beloning werd vastgesteld op f 2,50.

Heartlijk dank aan Ziekentrost voor het ontvangen fruit tijdens mijn ziek-te.

K. BAKKER,
Afd. Metaalmagazijn.

't Hoeft niet direct klaar.
Over 10 minuten is ook goed.

Verandering van tijd doet eten ...

Zoals reeds werd medegedeeld in „het V.D.H.-tje“ van 18 Juli 1953, is de indeling der middagpauzes 1 jaar van kracht.

In verband hiertoe wordt, in overleg met de Kern, bepaald, dat de middagdauzes met ingang van 3 Augustus 1954 wederom worden gewisseld.

Het personeel, dat dus momenteel pauzeert van 11.42—12.30 uur heeft met ingang van bovengenoemde datum de 2e pauze, terwijl het personeel, dat thans 2e pauze heeft met ingang van 3 Augustus 1954 pauzeert van 11.42—12.30 uur.

Deze regeling is niet van toepassing op de gehele afdeling Nabewerking.

Deze afdeling blijft pauzeren van 12.42—13.30 uur.

Toestel 491.

Afdeling Arbeid.

„Zing en lach, Lach en zing

Een aantal heren komen, min of meer trouw, iedere Woensdag van 5 uur tot hadt zeren bij elkaar om te zingen — het Mannenkoor.

Het resultaat van enkele maanden oefenen onder de bekwame leiding van de heer Mali is lang niet gek. Dat vinden we niet alleen zelf, maar ook degenen die tijdens de repetities veel eens clandestien meelister.

Des te groter is dit behuissucces, omdat het koor voor een groot deel bestaat uit heren, die tot nu toe nooit in een koor gezongen hadden. Hun zanglust be-perkte zich uitsluitend tot de badkamer.

Dat het koor desondanks al een aardig geluid voortbrengt, danken wij vooral aan de enthousiaste en voortvarende wijze van lesgeven van de heer Mali.

Tevreden zijn we echter nog lang niet, het koor moet veel groter worden; niet enkele tientallen maar een honderdtal V.D.H.-ers dienen het koor te vormen. Dat dit kan, daarvan zijn we overtuigd. Er zijn nog genoeg zanglustigen; laat onze vriend Loosveld maar spreken.

Onze leden doen hun best anderen te begeisteren, waarbij ze dan o.a. te horen krijgen: „ik Heb geen tijd“ of „ik vind het zo'n dwaas gezicht op een toneel, al die opengesperde monden“, ook: wel „ze zingen daar alleen maar stichtelijke liederen“.

Aan tijdgebrek valt niet te tonen, hoewel we 16 uren vrije tijd hebben van de 24; zou daar geen wurtje per week af kunnen? Dat te kijk staan op een toneel valt erg mee; zingen is geen tijkspeel. Heeft U ook kritiek over de volle wangen van een trompettist of doen de proporties van een zangeres U ook maar een moment aarzelen dan maar niet te gaan luisteren? Overigens belot niemand een dergelijk beoefenaar van onze concerten zijn ogen dicht te doen.

De derde beoefening n.l. dat alleen stichtelijke liederen ons repertoire vullen, is bestis een misverstand. Wij zingen niet anders dan andere neutrale koren. Het is zo, dat ieder lid, die een mooi nummer heeft gehoord, kan voorstellen het op ons repertoire te nemen. De dirigent beoordeelt dan of onze stemmen het kunnen klarspelen.

Laat niemand dus om één van deze redenen ons koor vernijten.

Iemand heeft eens gezegd: „Zang veredelt de mens“ en daar zit veel naars in. Immers, al zingende met elkander een mooi harmonisch geluid voortbrengend, glijdt het leven van alle dag even van U af en voelt men zich opgeheven naar het mooiere en betere, dat in ieder mens schuilt.

Wilt U er nog eens over nadenken, heren; U is van harte welkom!

Eén VAN DE ZANGERS.

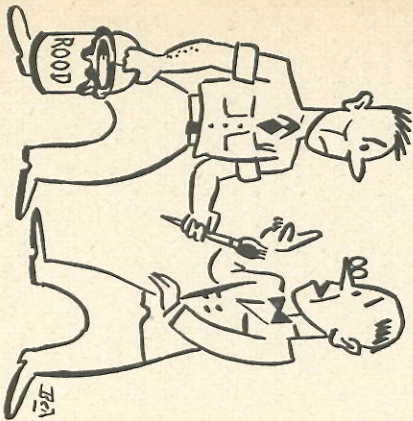
EEN ZEER GEKLEURD VERHAAL Over geel en groen voor de ogen

Meer en meer wordt ingezien, dat kleuren een grote bedrijfswaarde hebben. In vroeger jaren hanteerde men de kleuren reeds bewust in het bedrijf als herkennings- en als attentiemiddel.

In eigen omgeving kan ieder na-gaan hoe dit wordt toegepast ter aanduiding van brandweermateriaal, om verkeersgangen aan te geven, om buizen en leidingen naar hun be-tekenis te onderscheiden, om gevaar-lijke delen van machines te doen uit-komen of om duidelijk te maken waar een machine moet worden ge-meerd.

Sedert een jaar of acht bestaat er nu een standaard kleurencode, waarbij rood, geel, groen, blauw of oranje elk hun eigen betekenis hebben. De idee om de verschillen onderdelen van een machine een eigen kleur te geven is reeds 30 jaar oud. Het is een kwestie van veiligheid voor de arbeider om als het ware met de eerste oogopslag de gevaarlijke van de niet gevaarlijke onderdelen van de machine te kunnen onderscheiden. Doorgaans wordt het „dode“ deel van de machine grijs geschilderd. De plek waar de „werkende“ delen zitten kleurt men licht geel of half glanzend.

Bij enkele buitenlandse maatschappijen wordt de felle waarschuwendende kleur oranje gekozen voor de gevaarlijke onderdelen van de machine, zoals drijfriemen, snijdende de-len, electrische schakelkasten etc. In de prac-tijk heeft men intussen vastgesteld, dat de kleurencontrasten niet te fel mogen zijn, daar dit vermoed is voor de ogen en de aandacht afleidt van het werk. Tijdlijjk uit-geschilderde machines verf men in sommige bedrijven blauw. Tegelijk gebruikt men voor bogen en randen van plaatvormen, kortom het markeren van posten, pijpen, drempele, alle vaste punten die gevaar opleveren, de kleur blauw. Rood en groen duiden op ma-teriaal voor brandweer en EHBO; met rode-kens geeft men aan waar draagbaren, zuur-

stof-apparaten, gasmaskers etc. zijn opge-borgen.

Om redenen van veiligheid geeft men aan vloeren vaak een lichte tint. Dan vallen olie-vlekken en stukken gereedschap spoedig op en het uitglanzen en struikelen wordt verme-den. Lichte verf is tevens belangrijk voor

donkere hoeken, zij spoort aan tot extra zindelijkheid; men duldt eenvoudig geen afval, vuil en weggegoopen gereedschap op helder geverfte plekken.

Een geheel nieuwe ontwikkeling heeft zich op het terrein van de kleuren voorgedaan, waar men deze in de bedrijven in verband ging brengen met het menselijk gemoed.

Ieder zal wel eens in werkplaatsen of kan-toren hebben opgemerkt welk een verschil het maakt als op een goede dag de zon doorbreekt en plotseling een blinkend licht naar binnen valt.

De dagelijkse omgeving krijgt dan een nieuw leven en ook in het gemoed van de mensen die daar werken is er iets, dat met groter opgewektheid op het felle licht en de heldere kleuren antwoordt. Geleerden, die studie hebben gemaakt van de ziel van de mens, weten precies te vertellen, dat de mens behoefte aan kleuren heeft. Het gaat daarbij niet uitsluitend om de kleur als een middel om te verfraaien, zoals een kwastje verf dat een oud meubelstuk doet, maar om een directe behoefte van het gemoed aan de kleurenvariatie, zoals het lichaam eten en drinken behoeft.

Geel, dat door het binnenvallende zonlicht iel wordt opgehaald, heeft een opwekkende invloed en geeft een gevoel van vreugde. Oranje heeft dezelfde invloed, misschien nog wel sterker, en rood geeft een indruk van warmte, van actie, soms van een te veel aan actie, zodat het de mens onrus-tig maakt.

Groen daarentegen is een rustige kleur, hetgeen nog sterker voor blauw geldt.

Blauw geeft een gevoel van koelte en van afstand. Zeer opmerkelijk is, dat blauw geschilderde ruimten groter lijken dan rood geschilderde vertrekken van dezelfde afme-tingen.

Vele bedrijven zijn er reeds in ons land, waar men bewust met kleuren werkt. In can-tines en recreatiezalen schep men een be-haaglijke sfeer door de juiste keuze van de kleur van deuren en wanden. Op het noor-den gelgeen werkruimten en kantoorlokalen worden wat opgekleurd door het gebruik van zonnig, gele gordijnen. In afdelingen waar het aankomt op rustige concentratie, past men groene verf toe, in alle nuances; en warme lokalen in fabrieken en schepen geeft men een licht-blauwe tint ter verkrij-ging van een weldadige, keele sfeer.

In het buitenland is de belangstelling voor de toepassing van kleurenvarianten in het be-drijf vaak nog groter dan bij ons. Engeland liait en vooral Amerika zijn op dit gebied reeds ver gevorderd.

Ter illustratie van de invloed van kleuren kan hier nog worden vermeld dat een can-tine van een onderneming zich niet erg in de belangstelling van het personeel kon ver-heugen.

Een deskundige gaf de directeur de raad de grauw-witte muren een warm rose tintje te geven. Dat gebeurde en plotseling stroomde iedereen naar de cantine toe; men vond het er behaaglijk en warm, hoewel er niet extra werd gestookt!

In de laatste jaren is men het er door-gaans over eens geworden, dat de kleu-ren bij een juiste toepassing grote be-drijfswaarde kunnen hebben, en de men-sen minder inspanning, minder hoofdpijn en minder vermoeidheid voelen.

BOODSCHAP AAN „PAREL”

(zie vorig VDH-tje)

Artikel 47 sub a van het Wegementent luidt:

„Het is de bestuurders van rijwielen ver-boden zich door een ander voortuing of een tram te doen of te laten voortbewegen“.

J. W. van Eck,
Mechanische Boekh

Na een onderzoek bleek de opmerking van de heer Feuerberg (afd. Plaatbewerking) volkomen juist te zijn, daar het gat van 4 mm niet meer nodig is in de standaard arm 06022 en het gat 8 in een alzonderlijk stempel wordt gestampt.

Stempel PS 2033-2 kan nu veel kleiner worden, wat de productie vergemakkelijkt! De opmerking wordt beloond met f 7.50

Het is beter de motfelwagens, die voor de oven staan, te beschermen tegen stof door middel van een losstaand „voorpor-taal“. De commissie kent voor dit goede idee de heer J.W. Lamé (Spuitlerij) een be-loning van f 15,— toe. De Huisvestings-dienst zal zorgen voor een afschermkap.

Doordat de pers schuingezet wordt en het stempel iets is veranderd, komt nu het afval tussen de producten. Een opmerking van de heer J. Blommaert (Plaatewerken!) te dien aanzien is volkomen juist en de commissie beloonde dit met f 7.50

De afdelingschef zal zorgdragen, dat er een gootje voor het afval wordt aange-bracht.

N U V A S T B E N G E H E U G E N S T E U N T J E . .
S T R A K S B E J U B E L D I N H E T V . D . H . - T J E

DE HEREN W I L L E M S E N E N H E Y S T E K
VIJFENTWINTIG JAAR BIJ VAN DER HEEM

DE HEER O O S T H O E K "VAN KOPER"

ZILVEREN JUBILARIS C. L. HEYSTEK

De heer C. L. Heystek werd geboren op 26 Januari 1885 in Den Haag. Hij heeft zijn en de Residentie wel zien groeien en bloeien. Evenzeer is hij als bedrijfs senior aan te merken : 1 Augustus 1929 kwam hij in dienst bij Van der Heem en Bloemsma op de afdeling Machinele Houtbewerking. Bij het bereiken van de 65ste verjaardag heeft de directie wat lichter werk voor hem uitgezocht, omdat de aanstaande jubilaris niet voornemens was het werken te stoppen. U kunt hem thans dagelijks het verkeer zien onderhouden tussen de parterre en de vierde étage van de rechterfabrieks zijde. In de Burgersdijkstraat 102, Den Haag, zal 1 Augustus wel een gebaksdoos op tafel komen.

ZILVEREN JUBILARIS JAN W. WILLEMSSEN

De heer J. W. Willemsen is een dure klant voor wie hem met Sinterklaas boterletters wil schenken. Geboren in Doesburg op 7 September 1892, een "broekje" vergeleken bij de heer Heystek, kwam de heer Willemsen op 1 Augustus 1929 in dienst bij "De N. V. Radiofabriek en Ingenieursbureau v/h Van der Heem en Bloemsma". Daarvoor werkte de aanstaande jubilaris zeventien jaren bij de rijwielenfabriek van Juncker en Co als magazijnchef. Logischerwijze begon hij zijn loopbaan bij Van der Heem ook in het magazijn. De trouw aan zijn werkgever heeft de heer Willemsen klaarbijkelijk wel onrustig gemaakt, want van woning placht hij geregeld te wisselen. Wie zijn laatste adres niet kent om 1 Augustus na het gebak van de heer Heystek bij deze zilveren Van der Heem slagroomsoezen te gaan eten : in de Melis Stokelaan 53, Den Haag, kunt U hem gaan feliciteren.

"SLECHTS" VAN KOPER IS CASPER (OOSTHOEK)

Na de vijftwintig-jarige Van der Heemers verdient, ondanks zijn pas 12½ jaar durend dienstverband, de heer C. Oosthoek te worden vermeld. De heer Oosthoek is als jubilaris helemaal een "broekje": op 24-jarige leeftijd kwam hij bij Van der Heem N. V. (2 Februari 1942). Onder leiding van de heer J. van der Linden (Financiën) wist hij zich op de afdeling Boekhouding de plaats van eerste assistent te verwerven. Alhoewel hij enige tijd in Den Haag heeft gewoond, heeft zijn geboortestad Rotterdam hem niet losgelaten: in de Doggerstraat 12 d

zoudt U hem op 2 Augustus kunnen vinden, wanneer hij thuis zou zijn. "Ik vlucht" heeft de heer Oosthoek beloofd, een overbodig initiatief. Want na de fabrieksvacantie weet iedereen hem tóch te vinden, sinds hij enige tijd als kernvoorzitter, hoofd Bedrijfsbescherming, "exploitant" Ontspanningsgebouw, lid Organisatiecommissie, lid Programmacommissie en lid Redactiecommissie van "het V.D.H.-tje" in functie(s) is.

DEZE DRIE JUBILARISSEN KOMEN IN "HET V.D.H.-TJE" VAN 14 AUGUSTUS AANSTAANDE IN DE REDACTIEKOLOMMEN.